

Večina skrbnikov je za pasjo kugo le slišala, a še to ponavadi le tedaj, ko govorimo o osnovnih pasjih cepljenjih in ko cepimo tudi zoper to bolezen. Že po imenu si predstavljamo, da je ta bolezen huda, povrhu pa še cepimo zoper njo. To pa je bolj ali manj tudi vse, kar večina skrbnikov ve o pasji kugi.

Pasja kuga

Pasjo kugo povzroča virus iz skupine paramiksovirusov (drug virus iz te skupine pri ljudeh povzroča ošpice). Bolezen lahko pri psih prizadene veliko organov, med drugim tudi kožo, možgane, oči, prebavila ter dihala. Virus se lahko med psi prenaša tako po zraku, kot tudi s telesnimi izločki, denimo z urinom.

Vsekakor pa je pasja kuga sila resna in huda bolezen. Zanj je značilno, da se v skupinah psov širi dokaj hitro, še zlasti, če so med njimi živali, ki niso bile cepljene. Zbolijo lahko psi vseh starosti, čeprav se bolezen pojavi predvsem pri psičkih, mlajših od šestih mesecev. Bolezen se v vseh primerih ne konča s smrtjo, lahko pa je smrtnost kar 75-odstotna. Še zlasti je ta delež visok med zelo mladimi in starejšimi psi.

Omenili smo že, da so lahko prizadeti različni organi. Vseeno pa se bolezen najpogostejše začne kazati:

- z gostim izcedkom iz očes in nosu,
- s povišano telesno temperaturo,
- s precej zmanjšanim tekom in
- s kašljem.

Tem precej netipičnim znakom se pogosto pridružijo še driska, bruhanje, kašelj pa lahko napreduje do pljučnice. Manj prizadeti psi lahko le kašljajo, tako da to lahko to pripišemo tako imenovani kužnemu kašlju. Pri mladičih, ki bolezen prebolijo, lahko kasneje v življenju opazimo precejšnje napake v razvoju zobne sklenine. Pri tej bolezni se lahko pojavijo spremembe tudi na koži nosu in blazinicah na tačkah. Koža se namreč lahko na teh mestih precej zadebeli.

Pasja kuga je v načelu **dvofazna bolezen**, čeprav se lahko zgodi, da v nekaterih primerih prva faza ni izražena ali pa

je precej blaga. Lahko pa se zgodi, da do druge faze bolezni sploh ne pride – bodisi zaradi pogina že v prvi fazi ali zaradi ozdravitve.

V prvi fazi bolezni virus pasje kuge napade celice sluznic. Ponavadi najprej prizadene sluznice dihal, vendar se tam ne zaustavi, pač pa napreduje na sluznice prebavil. Po tej, tako imenovani **mukozni**

fazi, kjer so prizadete predvsem sluznice, lahko virus po enem do treh tednih pride v centralni živčni sistem, kar lahko opazimo z različnimi živčnimi motnjami (**živčna faza**). Mladiči ali odrasli psi s šibkejšim imunskim sistemom pogosto poginejo že v prvi (mukozni) fazi bolezni, medtem ko jo lahko močnejši posamezniki odnesejo le z blagimi znaki prve faze, ki

pa se lahko pozneje spremeni v precej hudo drugo fazo z živčnimi znaki.

Pri psih, ki so preboleli pasjo kugo, pa se lahko pojavijo tudi trajne posledice bolezni, kot je trajna okvara vida, pa tudi živčnega sistema. Kot že rečeno, se pri preživelih mladičih pojavijo maroge na zobeh, ki so posledica motnje v razvoju zobne sklenine. Žal za pasjo kugo ni nobenega posebnega zdravljenja, pač pa gre le za bolj ali manj podporno zdravljenje.

Pasja kuga je torej bolezen, ki se lahko kaže z zelo širokim spektrom bolezenskih znakov. Pri zdravljenju z infuzijami preprečujemo dehidracijo, po potrebi pa bolnemu psu dajemo zdravila, ki blažijo posamezne simptome. Tako, denimo, psu s pljučnico dajemo antibiotike, ki preprečujejo bakterijske okužbe, ob kašlju pa mu dajemo sredstva za lažje izkašljevanje.

Na srečo pa lahko pasjo kugo veliko lažje preprečujemo. Različni proizvajalci so razvili več zelo učinkovitih cepiv za preprečevanje pasje kuge. Ta cepiva so v zadnjih letih množično in dosledno uporabljali za preprečevanje te nevarne bolezni, tako da se je njena pojavnost zmanjšala do te mere, da skrbniki za to bolezen v večini primerov slišijo le v povezavi s cepljenjem. Sodobna cepiva so zelo učinkovita in imajo zelo redko stranske učinke, tako da jih lahko brez težav uporabljamo tudi pri zelo mladih psičkih. Mladiče ponavadi prvič cepimo že pri šestih tednih starosti. Največkrat je cepivo zoper pasjo kugo kombinirano še s cepivi zoper parvovirozo, kužni kašelj, vnetje jeter, leptospirozo... Poudariti pa je treba, da je pasja kuga precej nevarna tudi za odrasle in zlasti za starejše pse, zato tudi zanje priporočamo redno letno cepljenje.